

си, ако и да сж произлѣзали отъ чръселата Авраамови; (6) но той, който не се водѣше отъ тѣхний родъ, въ десетѣтъ отъ Авраама, и благослови тогѡвъ джкойто имаше обѣщанията. (7) А безъ всяко противорѣчие по малкото се благослави отъ по голѣмото. (8) И тука зематъ десетѣтъ челоуѣци смъртни; а тамъ зема етой за когото се свидѣлствува че живѣе. (9) И така да река, самийтъ Левий, който зема десетѣтъ, даде и той десетѣтъ чръзъ Авраама; (10) защото бѣше още въ чръселата на баща си когато го срѣщамъ Мелхиседекъ. (11) И тѣй, ѡако бѣ било съвършенството чръзъ Левитското священство, (защото народътъ подъ него прне законътъ,) каква нужда вече да се привидяне другъ священникъ по чинътъ Мелхиседекъ, и да се не казва по чинътъ Аароновъ? (12) Защото когато се промѣнява священството, по нужда става промѣнение и на законътъ. (13) Понеже този за когото се говори това принадлежи на друго племе, отъ което никой не е приближилъ до олтарѣтъ. (14) Понеже е явно че отъ племето Юдино произлѣзе Господъ нашъ, за което племе Моисей нищо не говори за священство. (15) И още повече е явно, защото по подобие на Мелхиседека възстава другъ священникъ (16) който не бѣ по законъ на плѣтска заповѣдъ, но по сила на бесконеченъ животъ; (17) защото свидѣлствува и казва: "Ти си священникъ въ вѣки по чинътъ Мелхиседекъ." (18) Защото става унищожение на по прѣдната заповѣдъ поради нейната слабостъ и бесполезностъ. (19) (понеже законътъ не доведе нищо въ съвършенство;) а става привождане на една по добра надежда чръзъ която приближаваме при Бога. (20) И споредъ колкото не е билъ священникъ безъ заклѣвание, (21) (защото тѣ станалъ священници безъ заклѣва-

ние, а той съ заклѣвание чръзъ тогѡви който му казва: "Заклѣ се Господъ и нѣма да се раскае: Ти си священникъ въ вѣки по чинътъ Мелхиседекъ," (22) толковъ на по добъръ завѣтъ "поручникъ станъ Исусъ. (23) И наистина тѣ сж били мнозина священици, защото имъ възбраняваше смъртта да прѣбдаватъ въ чинѣтъ си; (24) но той, понеже прѣбдава вѣчно, има священство което не прѣхожда на друго; (25) за това и може съвсѣмъ да спасява тѣзи които чръзъ него приходатъ при Бога, понеже всякога живѣе "да ходатайствува за тѣхъ. (26) Защото такъвъ първосвященникъ подобаваше намъ, прѣподобенъ, незлобивъ, непороченъ, отлаченъ отъ грѣшникѣтъ, който е станалъ по свисокъ отъ небесата; (27) който нѣма всякой день нужда, както първосвященникѣтъ, да приноси жертва първо за своитѣ си грѣкове, "послѣ за грѣшоветъ на народѣтъ; защото фединъжъ стори това като принесе себе си. (28) Защото законътъ постави първосвященници челоуѣци, които иматъ немощъ; а словото на заклѣванетоъ което е следъ законътъ постави Синѣтъ, "който е съвършенъ въ вѣкъ.

ГЛАВА 8.

А оглавление то на това което говоримъ е, че ний имамъ такъвъ първосвященникъ който "сѣдѣа отдесно на величественныйтъ прѣстолъ на небесата, (2) служителъ ѡна святилището и ѡна истинната скиния която е Господъ въздигналъ, а не челоуѣкъ. (3) Защото "всякой първосвященникъ се поставя да приноси дарове и жертви; за това, нужно ѡе да има и той нѣщо което да приноси. (4) Понеже ако бѣше на земята не щѣше нито да е священникъ, защото има священници които приносятъ дароветъ по

а Бит. 14; 19.
д Рим. 4; 13. Гал. 3; 16.
е Гл. 5; 6. 6; 20.
ж Гал. 2; 21. Ст. 18,
19. Гл. 8; 7.
з Ис. 11; 1. Мат.
1; 3. Лука 3; 33.
Рим. 1; 3. Отк.
5; 5.
и Псал. 110; 4. Гл.
5; 6, 10. 6; 20.

і Рим. 8; 3. Гал. 4; 9.
к Дѣян. 13; 39. Рим.
3; 20, 21, 28. 8; 3.
Гал. 2; 16. Гл. 9; 9.
л Гл. 6; 18. 8; 6.
м Рим. 5; 2. Ефес.
2; 18. 3; 12. Гл.
4; 16. 10; 19.
н Псал. 110; 4.
о Гл. 8; 6. 9; 15.
12; 24.

п Рим. 8; 34. 1 Тим.
2; 5. Гл. 9; 24.
1 Иов. 2; 1.
р Гл. 4; 15.
с Ефес. 1; 20. 4; 10.
Гл. 8; 1.
т Лев. 9; 7. 16; 6, 11.
Гл. 5; 3. 9; 7.
у Лев. 16; 15.
ф Рим. 6; 10. Гл.
9; 12, 28. 10; 12.

з Гл. 5; 1, 2.
и Гл. 2; 10. 5; 9.
—
а Ефес. 1; 20. Кол.
3; 1. Гл. 1; 3.
10; 12. 12; 2.
б Гл. 9; 8, 12, 24.
в Гл. 9; 11.
г Гл. 5; 1.
д Ефес. 5; 2. Гл.
9; 14.